

G.; Jensen, Jens; Jensen, J. P.; Jørgensen, J.; Jørgensen, Sylvester; Klein; Kruse; Mad-
sen; Møller Hoyer; Mørk, C. G.; Mørk,
S. M.; Nielsen, A.; Nielsen, P.; Nielsen, Th.;
Nyholm, C. B.; Nyholm, L. C.; Olsen;
Pedersen, Chr.; Pedersen, P. (Maribo Amts
1ste Valgkreds); Pedersen, S.; Petersen, Cor-
nelius; Petersen, S. M.; Povlsen; Raben;
Rasmussen; Ree; Rimestad, Chr.; Rotwitt;
Rugaard; Sager; Scavenius; Schjørring;
Schleppegrell; Schroll; Steenstrup; Terman-
sen; Thorum; Turen; Aberg; Andersen, N.; Bach;
Bille; Bojsen; Bonløkke.

Fraværende med Orlov.

Christensen, N.; Hansen, S. A.; Tauber.

Fraværende.

Casse; Kenger; Frederiksen; Hansen, C.
(syg); Hansen, N.; Holm, B.; Jaag; Jen-
sen, H.; Jørgensen, Søren; Kjær; Koch; Ko-
fod; Larsen, E.; Larsen, L. C.; Leth; Müllen;
Müller; Pedersen, P. (Frederiksborg Amts 3die
Valgkreds); Rimestad, C. B.; Schönheyder;
Ulstrup; Using; Winther; Zahle; Zeilau; Al-
berti; Albertsen, N.; Albrecht, H.; Ander-
sen, L.; Berg; Bregendahl (syg); Brix.

Chr. Pedersen: Jeg foreslaar, at Sa-
gen henvises til et Udvalg paa 9 Medlemmer.

Clausager: Jeg maa tillade mig at
foreslaa, at Udvalget kommer til at bestaa af
11 Medlemmer.

Da ikke flere ønskede Ordet, gik man til
Afstemning, hvorved Clausagers Forslag:
At der nedsettes et Udvalg paa 11 Med-
lemmer.

vedtoges med 52 Stemmer mod 7.

Derved bortfaldt det af Chr. Pedersen stil-
lede Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:
Første Behandling af Forslag
til Lov om Forandring i Kvaakalver-
lovgivningen.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2369
—72).

Terman- sen: Grundlaget for Ordni-
ngen af det bestaaende Forhold med Hensyn til
Lægevirkksomhed, der maatte finde Sted eller
øves af Andre end de eraminerede, af Staten
bestillede Læger, er som bekendt Forordningen
af 5te September 1794. Denne Forordning,
som jeg haaber, at den høitærede Formand ikke
har Noget imod, at jeg anfører en Del af,
indledes med at sige, at da der paa en Del
Steder i Danmark findes mange Kvaakalvere,
hvilke, uagtet de ere aldeles ukundige i Læge-
kunsten, paatage sig at helbrede Sygdomme
blandt Almuen, og de stildres saa med tem-
melig stærke Udtryk, der til Slutningen samler
sig i, at det er anset fornødent ved al-
vorlige Straffe at affrætte saadanne Kvaakal-
vere fra at misbruge deres ulykkelige Med-
borgeres Tillid til at ødelægge deres Hel-
bred. Forordningen gaar dernæst over til
at fastsætte de Bestemmelser, som ere fundne
fornødne til at varetage Folks Liv i saa
Henseende. Den første Paragraph indskræper
saaledes alle Embedsmænd, men særlig Præs-
terne, at de ideligen og ved enhver given Lei-
lighed skulle advare Almuen om det Uheld, de
paadrage sig, naar de overlade sig til saadanne
uvidende Kvaakalvere, samt oplyse dem om den
skadelige Indflydelse, som indflemt Luft i
deres Boltiger, Urenlighed i deres Klæder og
altfor megen salt Epise har paa deres Sund-
hed, især i skorbutiske og veneriske Sygdomme.
Det stilles i Epidsen. Dernæst kommer der
en Række Bestemmelser, som sigte til at træffe
Foranstaltninger til Sjænnemførelsen af de
Straffebestemmelser, der ville være at gjøre
gjældende mod slike Kvaakalvere; men Forord-
ningen slutter saa med, at, dersom der er No-
gen, der ikke egentlig er Læge, som har er-
hvervet sig udmærket Kundskab eller fortrinlig
Dygtighed i en enkelt Gren af Lægekunsten
eller i at helbrede en eller anden Sygdom,
vil det blive stillet ham i Udsej, at han og-
saa vil, naar han har underkastet sig en Prøve,
faae Tilladelse til at praktisere osv. Den
første Betingelse for, at en Lov skal virke til
sin Hensigt, er, at den er af den Besskaffenhed,